

Racibor 14. IV. 1936.

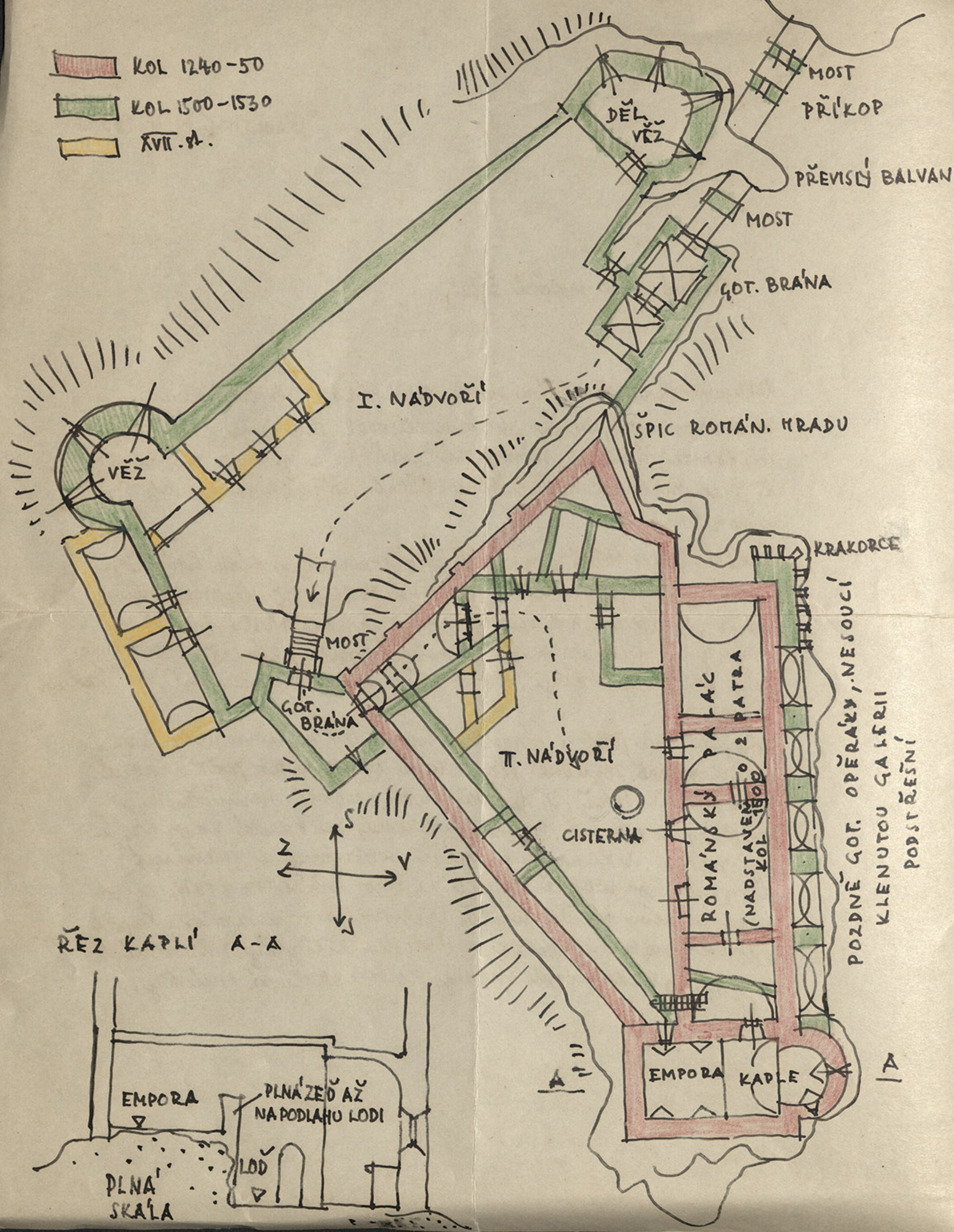
Vážený pane sekční šéfe,

děkujeme Vám především za laetavé přání k svátkům a za vzpomínku, kterou jste nám věnoval. My jsme strávili Velikonoce částečně venku na cestách a to tak zajímavě, že jsme měli skutečně obzvláštní přetřítost na Vás vzpomínat.

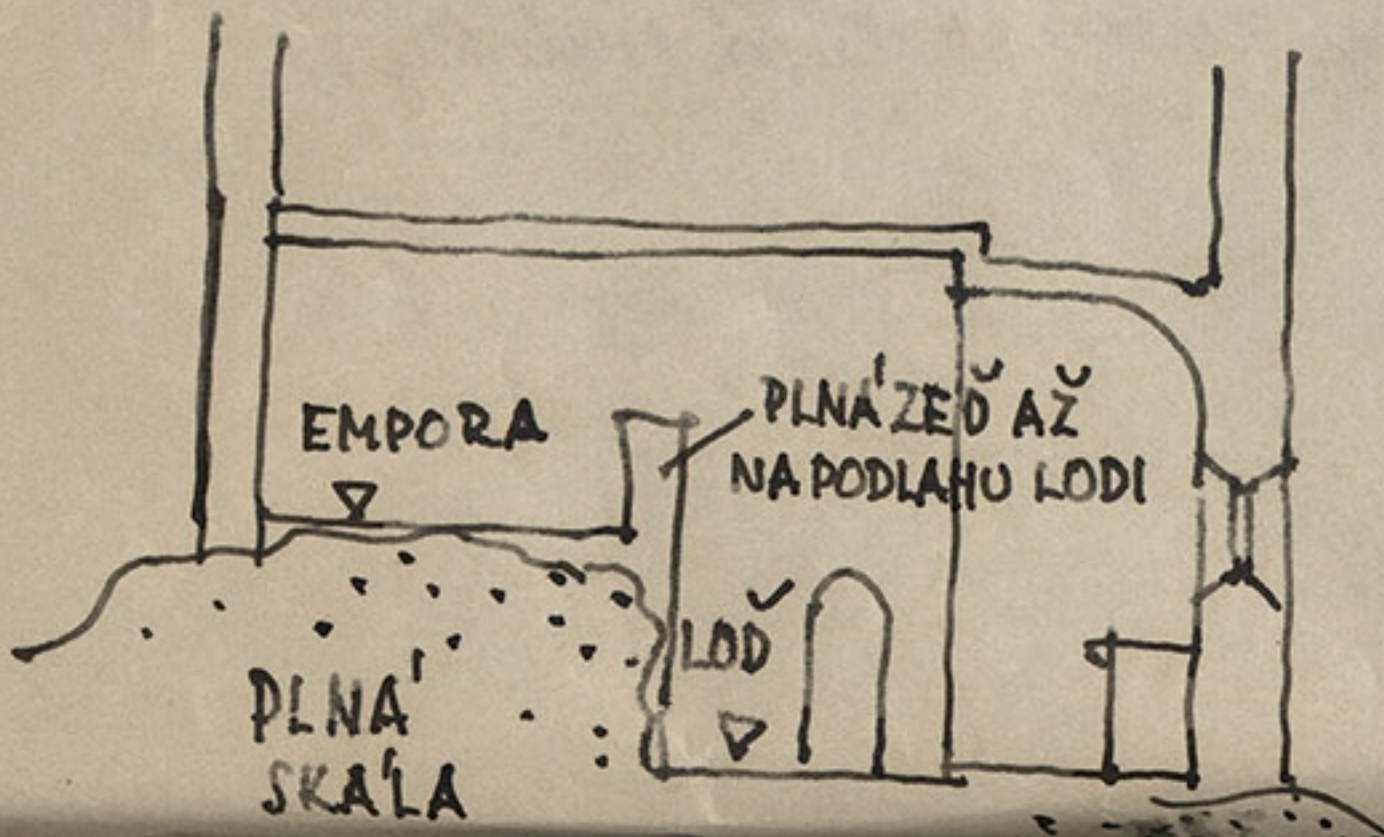
Dokládáme totiž právě západoslovenskou část hradu, neboť před Velikonoce jsme udeřili ještě Vršatec, sílov, Hricov, Košec a Hednici a teď jsme navštívili s jedněmi známými autem Sivý Kámen, Bojnice, Dýmeš a Ulrovce, kdy právě ty hrady, které nám v Nitavsku a Trenčínsku dlužily.

a právě na posledním z těchto hradů, Ulrovci, jsme se dostali ~~první~~ zejména pro muzeu nečekaného překvapení. Muzeu tvrdil totiž, že ho už na Slovensku nemůže nic překvapit, že už to zde tak zná, že každá novinka je vyhlávena. a Rupodion právě lastřčený a uznaný Ulrovce ho úplně vytrhl z jeho blasovanosti, neboť jsme na něm našli úplně zachovalou románskou kapli s podkovovitou apsidou a dokonce se zbytky původních fresek, vykrájecími místy zpod pozdější omítky.

- KOL 1240-50
- KOL 1500-1530
- XVII. st.

ŘEZ KAPLE A-A

Je to kromě spíše jediný hrad, který - pokud je známe - má románské prolamání detaily a jediný hrad, kde je zachována původní hradní románská kaple, neboť na spise stojí věž a palác. Měli jsme z toho velkou radost a muž mě hned nložil, abych vám o tomto objevu referovala, až také učiním. Bohužel nemáme dosud k tomuto hradu žádných bližších historických zpráv kromě té, že patřil comesovi Bassovi, zupanu trenciánskému, kterého jména známe v Trenciáne dva zupany, otec a syna; spravovali Trenciánsko v druhé polovině 13. století. Škoda, že nemůžeme na tento hrad přenést zprávy z jiných hradů, které mají často tak slavnou minulost a tak nedávny skutečný stav. Máme z tohoto hradu tím větší radost, že konečně nemůžeme být tak zahanbeni před světlými hrady svých rakouských sousedů. Vždyť půdorysem - i když ne monumentalitou výstavby - velice připomíná hrad Raubeneck u Badenu. Těšíme se, že i vám tímto slavným hradem statečného Slováka způsobíme radost; vždyť to byla vlastně hlavní příčina, proč vám o tom píšeme: abychom vás učinili spoluvlastníky naší kumblištonické radosti.

Uchvě se vám oba poručíme a milostivé nami i slečně Božence poutáme uchvě pozdravy.

Váš
 Omenlova'a
 Váš uchvě oddaný Meuel

Raciboruf 27. září 1936.

Kralupy 8.

Vážený pane sekční šefe,

v prologu své práce o Bratislavě jsme si dovolili nazvat Vás jejím Kmotrem a proto se domníváme, že kmotrovství tohoto našeho dítěte Bratislavy na se vezmete, obracíme se přímo na Vás a posíláme Vám rukopis.

Posíláme jej ~~přímo~~ s žádostí, abyste jej obětavo přičetl - jsem si při tom opravdu vědoma zvláštnosti této své žádosti; protože vím, jak jste zaměstnán - a uznáte-liže dobrý, abyste byl tak hodný a poslal jej panu nakladateli Šten- covi k tisku. Zdrželi jsme se s prací trochu, ale chtěli jsme to udělat dobře a důkladně a to nejen text, ale i obrazo- vý materiál. Práci jsme si rozdělili a sice tak, že já jsem psala všechno o hradech (který co nevidět vyjde samostatně), pak jsem napsala renesanci, barok a klasicismus; empir a novověk jsme dělali s mužem společně. To nejlepší a nejcennější - totiž o založení města, to napsal Vašek, já jsem dělala jen jazykové korektury a slohovou úpravu. Muž to celé sám opsal, protože má lepší a čitelnější rukopis než já.

Práci na přání Vaškovo věnujeme p. prof. Eisnerovi,

Který je zde, v Bratislavě, pro nás tím, čím Vy jste nám
byl v Praze: radcem a protektorem. Konečně Kopou spo-
lečně s mužem taky na dohled a myslím, že to bylo i
získáním p. profesora, že se muž stal členem Šafaříkovy
společnosti: - K textu připojujeme prozatím pouze Kopie
fotografií, desky ne! muž sice už vyúčtovane! a v příloze
pro p. Štence připojuje také vyúčtování celého fotografického
materiálu, ale desky pošle ~~mi~~ přímo p. Štencovi, až od něj
dostane zprávu, že práci přijala že ji vyškouše. Dělá to
z manipulačních důvodů - vzhledem na obtížné postavení
desek poštu. Na Konec připojujeme ještě malé přání,
abyste totiž, pane sekční šéfe, poslal se přimluvit
u p. Štence, aby knížku vydal ještě do vánoc, bude-li
to ovšem po stránce technické možné. Kdyby si p. Štenc
přál, mohli bychom u zdejšího našeho malíře Lúda
Fully opatřit některý a dekorativní návrh na obalku
knížky, což by mělo tu výhodu, že bychom se s Fullou
s tím mohli domluvit a měli tak na to určitý vliv.
Vzhledem k tomu, že p. Tuháčik udělal tak doroznáší
obrázky k textu, bylo by myslím škoda je zmenšovat
a proto bychom byli velmi vděční p. Štencovi, kdyby
to mohl vydat ve větším formátu než bylo to dosudové
Bylo, aby přílohy lépe upletnily. Kdybyste snad Vy,
pane sekční šéfe, měl - jak muž říká - nějaké lepší

obrázky, raději je laslavě k tomu připojit nebo vyměnit.
Tím myslím bych už probírala vše, co se týká inkopisu
a na Konec si Vám dovoluji ještě něco napsat o naší
přádninové cestě, která by se dobře mohla jmenovat
'Lovci poskladů' či 'Tajemný hrad v Karpatech', protože
nerasvětlenci se jistě mohli domnívat, o čemže naši
vášeň pro hrady, s níž jsme žili za Karlovou situací
zřetelně na obrazu, esta - neeste, vynůjčnou malou
aerovkou, že Konec poskladů a hledáme tajné sklepení
a chodby, jinně se Karády pořádný hrad podle nvyžo-
veného sice, ale tím důraznějšího přání publikace ne!
honosit. Dokončili jsme letos a dovršili tou 18ti denní
cestou autem ~~pro~~ všechny hrady ve Slovensku a Podkar-
patské Rusi. Máme ode všech - pokud ovšem za to stojí
a je z nich zachováno něco víc než slyšely zprávy,
přidomky, fotografie a popisy. Byla to hezká a zájme-
vá práce a protože se právě za 14 dní stěhujeme z Ra-
čického už rovně do Bratislavy, teď se, že budu
mít víc příležitosti a možnosti opatřit a přečíst si
všechnu potřebnou literaturu, zvláště když jsem se
už taky naučila maďarsky do té míry, že s pomocí
slovníku sice, ale už téměř plynně dovedu číst. (mluvit
ovšem ještě neumím, ale doufám, že se tomu taky
naučím). Je to pro nás ohromné vyhláda, protože bez

Vážený pane sekční šefe,

včera nám poslal pan nakladatel Štenc první část textu ke korektuře a zároveň v příloženém dopise napsal, že to velmi spěchá a že o vydání nyní rozhoduje kardý den. Byli bychom Vám proto velmi zavázáni, kdybyste byl tak laskav a pokud je to vůbec při vašem přeplněném pracovním programu je možno, mu brzy poslal i druhou část textu. Piší Vám hlavně proto, aby nevzniklo nedorozumění. Nemohu totiž doplnky a vložky, na něž jste nás zcela správně upozornil, dříve napsati, dokud ~~to~~ nebudu mít text v rukou. Nemám doma kromě toho originálu, který radíte mít Vy, žádné ~~to~~ jiné kopie takže nevím z paměti, kam bych to měla vložit a jak stylizovat, aby to do celkového rámce knížky zapadlo.

nehnevte se na nás, že si dovoluujeme takto zneužívat vaši laskavost, ale abych se Vám upřímně přiznala, měla bych docela poraženou radost, kdyby to do vánoc nevyslo a myslím, že i ~~se~~ stanoviska obchodního by to bylo taktičtěji, aby se to na trhu objevilo před svátky. Moc se na to oba těšíme a jsme Vám opravdu upřímně vděční za vaši radu a pomoc i za vhodné doplnky a korektury v textu. Musí se jenom divit tomu vousatému sumci v předmluvě; on se totiž tomuto úvodu, který jsem napsala sama na vlastní zodpovědnost, od počátku pořád smál jako zbytečné romantice a když Vy jste pro něj projevili takové porozumění, byl přirozeně úplně poražen. Toho já Vám pěkně a sděčně děkuji, že jste se tomu taky nevysmál - je to přece knížka pro širší publikum a já jsem přesvědčena, že takové lehké a různější sousto má jdi občas vhod i sebe přísnějšímu čtenáři.

Avšak největší radost máme o pravdu z toho, že jste s prací spokojen a že jste nám ji pochválil. Zvláště jsem si ve vašem dopise podotkla tu zmínku o „milé formě, jíž je knížka psána“, protože o tu jsme měli s dalším chotěm a spolupracovníkem nemalé vojny. On toho sice víc a důkladněji ví, než já, ale zase nemá tak hluboký a ohledný jazyček, přeho se mně už při narození - jako každé řevoře - dostalo.

Upřímně vám tedy ještě jednou oba děkujeme
a uctivě se vám i vaší vařené rodině poroučíme.

DMenelová!

Totíž to nehlavnějši vám, žena zapomenula, pane
kčeni řte, napsat: pan Kenc totíž piše, že od vás
dostal jen prou polovinu textu, a tu si myslíme, že
snad čekáte s vydáním druhé polovice panu Kencovi do
té doby, až dočkáte od nás slíbené vložky k XVIII. a
XIX. století.

Finat o tom jazyčku je to namoudušii svata
pravda.

Upřímně vás pozdravuje váš oddaný

Mencl

V Bratislavě, 4. listopadu 1936.

Juliusa 19.